Dosarul nr. 4-141/2025
4-25058063-48-4-29042025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 septembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător, Mihaela Grosu
Grefier, Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Agentului constatator, Valentina Sîli
Examinând, în ședință publică, la sediul instanței, cauza contravențională pornită în privința lui:

Grosu Nicolae Victor, *născut la *****, IDNP *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, r-nul Străşeni*

în baza art. 318 alin.1) Cod contravențional al Republicii Moldova,-

a c o n s t a t a t:

La data de 25.04.2025, Inspectoratul de poliție Străşeni a expediat spre examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 379006 din 24.04.2025 întocmit în privința lui Grosu Nicolae pentru comiterea contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod Contravențional - *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată.*

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 379006 din 24.04.2025, Grosu Nicolae este învinuit, în aceea că, la 04.04.2025 ora 20:00, în s. Lozova, r-nul Străşeni, la domiciliu, intenționat nu execută hotărârea Judecătoriei Străşeni nr. 2-66/2025 din 03.02.2025 privind stabilirea locului de trai as minorului *****.

Agentul constatator Sîli Valentina, în ședința de judecată a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitat a fi recunoscut Grosu Nicolae de comiterea contravenției imputate și stabilirea unei sancțiuni sub formă de amendă.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Grosu Nicolae, în ședința de judecată nu și-a recunoscut vina și menționat că, victima Crudu Aliona niciodată nu a intenționat să vină să ia copilul.

Victima Crudu Aliona, în ședința de judecată a menționat că, la 04.04.2025 a fost la domiciliul lui Grosu Nicolae, care locuiește cu mama acestuia Grosu Maria și a

solicitat să i se dea copilul, însă Grosu maria i-a comunicat că, copilul nu este acasă.

Studiind materialul contravențional în raport cu învinuirea adusă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional intentat în privința cet. Grosu Nicolae învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat supra întocmit în privința lui Grosu Nicolae, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute de art.445 Cod contravențional instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată în privința lui Grosu Nicolae pe faptul comiterii contravenției prevăzute la art.318 alin.(1) este una pur formală și bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art. 458 din Codul Contravențional, care indică că, examinând cauza

contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul Contravențional al RM, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul Contravențional, specifică că, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 375 din Codul Contravențional: (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Reieșind din normele vizate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore, nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 379006 din 24.04.2025, Grosu Nicolae, se învinuiește în aceea că, la 04.04.2025 ora 20:00, în s. Lozova, r-nul Strășeni, la domiciliu, intenționat nu execută hotărârea Judecătoriei Strășeni nr. 2-66/2025 din 03.02.2025 privind stabilirea locului de trai as minorului *****(f.d.15).

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care

se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul dedus judecății, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni, or hotărârea Judecătoriei Strășeni nr. 2-66/2025 din 03.02.2025 nu este definitivă și executorie, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului Grosu Nicolae de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei vre-un înscris care ar confirma caracterul executoriu a hotărârii judecătorești.

Instanța elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, cum ar fi ieșirea la fața locul, pentru a verifica existenta la domiciliul debitorului a bunurilor pasibile vânzării silite, măsuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus încasarea datoriei.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește obiectul contravenției, o hotărâre judecătorească definitivă și executorie și intenția directă a făptuitorului Grosu Nicolae în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârși fapta contravențională.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Grosu Nicolae instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator în partea existenței contravenției, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo.*

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să

reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravențional al RM, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional al RM, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare cercetând și apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională specificată la art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional al RM imputată lui Grosu Nicolae.

Astfel din considerentele enunțate supra, ținînd cont de prevederile art. 461 coroborate cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional al RM, procesul contravențional pornit în privința lui Grosu Nicolae pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional urmează a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460, 461-462 din Codul Contravențional al RM, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Grosu Nicolae Victor, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, r-nul Strășeni, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Codul contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Mihaela GROSU***